

Реферат на тему: "Гранатовий браслет О. Купріна — гімн "сильному, як смерть кохання""

Олександр Купрін

РЕФЕРАТ

на тему:

Гранатовий браслет" О.Купріна — гімн "сильному, як смерть кохання

ПЛАН

1. Тема любові у творчості Олександра Купріна
2. Символи в оповіданні "Гранатовий браслет"
3. Безмежна любов — як основа оповідання "Гранатовий браслет"
1. Тема любові у творчості Олександра Купріна

Олександр Іванович Купрін — визнаний майстер короткої розповіді, автор чудових повістей. У них широка, різноманітна картина російського життя кінця минулого століття і початку нинішнього.

"Людина прийшла у світ для безмірної волі творчості і щастя"— ці слова з Купрінського нариса можна було б взяти епіграфом до цілої його творчості.

Великий життєлюб, він вірив, що життя стане краще, і мріяв, що прийде час, коли всі люди будуть щасливі. Мрія про щастя, мрія про прекрасну любов — ці теми вічні у творчості письменників, поетів, художників, композиторів.

Не обійшов ці теми і Купрін. З властивим йому високим художнім смаком, прекрасною мовою, тонким розумінням психології своїх героїв він пише про любов. Мабуть, самим поетичним твором Купріна став "Гранатовий браслет" — прекрасне оповідання про нерозділену велику любов, любов, "яка повторюється тільки один раз у тисячу років".

2. Символи в оповіданні "Гранатовий браслет"

У розповіді "Гранатовий браслет" Купрін створює кілька символічних образів, на яких будується фундамент оповідання і які несуть у собі весь ідейний зміст оповідання.

"У середині серпня, перед народженням молодика, раптом наступили огидна погода, які так властиві північному узбережжю Чорному моря" — початку оповідання можна назвати першим символом. Опис похмурої, сирії, у цілому дуже поганої погоди, а потім її раптова зміна в кращу сторону, має величезне значення. Якщо під "молодиком" розуміти головну героїню оповідання Віру Миколаївну Шеїну, дружину провідника дворянства, а під погодою все її життя, то виходить сіра, але цілком реальна картина. "Але до початку вересня погода раптом різко і зовсім зненацька перемінилася. Відразу наступили тихі, безхмарні дні, такі ясні, сонячні і теплі, яких не було навіть у липні." Де ця зміна і є та сама піднесена і фатальна любов, про яку мова йде в оповіданні.

Наступним символом варто назвати княгиню Віру Миколаївну. Купрін описує її як незалежну, по царськи спокійну, холодну красуню:

"...Віра пішла в матір, красуню англійку, своєю високою гнучкою фігурою, ніжним, але холодним обличчям, прекрасними, хоча досить великими руками, яку можна бачити на стародавніх мініатюрах." Віра Миколаївна, шляхетна, дивна жінка, символізує людину, гідного дійсної, "святої" любові.

Чимале значення відводить Купрін "гладкому, високому, срібному старцю" — генералу Аносову. Саме йому представлена задача змусити Віру Миколаївну поставитися до любові таємничого Г.С.Ж. більш серйозно. Своїми міркуваннями про любов генерал сприяє тому, щоб його внучка могла з різних сторін подивитися на своє власне життя з Василем Львовичем.

Йому належать пророчі слова: "...може бути, твій життєвий шлях, Вірочка, перетнула саме така любов, про яку марять жінки і на яку більше не здатні чоловіки." Генерал Аносов символізує мудре старше покоління. Автором йому довірено зробити дуже важливий, що має величезне значення в цій розповіді висновок: у природі щира, свята любов украй рідка і доступна тільки деяким і тільки гідним її людям. За все життя Аносов не зустрів жодного подібного прикладу, але він продовжує вірити в піднесену любов і передає свою упевненість Вірі Миколаївні.

Причиною швидкої розв'язки історії, яка тривала більше восьми років, став подарунок на день народження Вірі Миколаївні. У ролі цього подарунка виступив символ тієї самої любові, у яку вірив генерал Аносов, і про яку мріє кожна жінка, — гранатовий браслет. Він цінний Желткову тим, що його носила його "покійна матінка", крім того, стародавній браслет має свою історію: по сімейному переказу він має властивість надавати дар передбачення жінкам, які його носять, і охороняє від насильницької смерті... І Віра Миколаївна справді зненацька пророкує: "Я знаю, що ця людина вб'є себе." Купрін порівнює п'ять гранатів браслета з "п'ятьма червоними, кривавими вогнями", а княгиня, задивившись на браслет, із тривогою вигукує: "Точно кров!"

3. Безмежна любов —

як основа оповідання "Гранатовий браслет"

Любов, що символізує браслет, не підкоряється ніяким законам і правилам. Вона може йти у супереч з усім підвалинам суспільства: Жовтков — тільки дрібний бідний чиновник, а Віра Миколаївна — княгиня. Але ця обставина не бентежить його, він як і раніше любить її, віддаючи собі звіт тільки в тому, що ніщо, навіть смерть, не змусить затихнути його прекрасне почуття: "...Ваш до смерті і після смерті покірний слуга." На жаль, значення браслета Віра Миколаївна зрозуміла занадто пізно. Її долає занепокоєння. "І всі її думки були прикуті до тієї невідомої людини, яку вона ніколи не бачила і навряд чи побачить, до цього смішного "Г.С.Ж".

Княгиня знову і знову згадує слова генерала Аносова і картається тяжким для неї питанням: що це було: любов чи безглузддя? Останній лист Желткова ставить все на свої місця. Він любить. Любить безнадійно, жагуче і йде у своїй любові до кінця. Він

приймає своє почуття як божий дар, як велике щастя: "Я не винен, Віра Миколаївна, що богу було завгодно послати мені, як величезне щастя, любов до Вас." І не проклинає долю, а іде він з життя, іде з великою любов'ю в серці, несучи її із собою і говорячи улюблений: "Так святиться ім'я Твоє!" І залишається людям тільки символ цієї прекрасної любові красивої людини — гранатовий браслет...